

Mary Poppins Și Casa de Alături

P.L. TRAVERS

Traducere din limba engleză

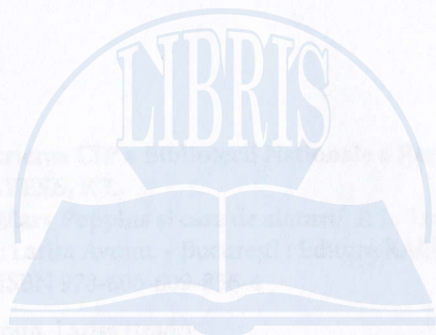
LARISA AVRAM

Ilustrații

DONE STAN

editura rao

...de unde să găsim în orașul nostru
Așa se zice, să arătăm că
deputații care s-au dus să
săptămânal să se ducă să
stare de lucru pe care să
Bull. În acest sens, un
noțiune de viață, în
de găsit în orașul
Zang! Ceașca de ceai se izbi de ligheanul plin cu apă și detergent. Doamna Brill, care spăla vasele, căută printre clăbuci și scoase două bucățele de porțelan.

– Ei, asta e, spuse, încercând, fără succes, să vadă dacă se mai pot lipi. E nevoie de ele în altă parte.

Și aruncă jumătățile, cu tot cu trandafirașii și cu florile de nu-mă-uita de pe ele, la gunoi.

– Unde? întrebă Michael. Unde e nevoie de ele?

Cine să aibă nevoie de-o ceașcă spartă? se miră în sinea lui. Era o prostie.

– Eu de unde să știu? făcu doamna Brill. Așa se zice, asta-i tot. Iar tu fă-ți treaba mai departe și stai jos ca să nu se mai spargă ceva.

Michael se așeză pe podea și începu să șteargă farfuriile pe care i le dădea doamna Brill. Le freca atent cu un ștergar de vase și ofta.

Ellen era iar răcită, Robertson Ay dormea pe gazon, iar doamna Banks se odihnea după masa de prânz pe sofaua din camera de zi.

– N-am pe nimeni să m-ajute, ca de-obiicei, se plânsese doamna Brill.

– O să te-ajute Michael, îi spusese Mary Poppins, luând un ștergar de vase și aruncându-l spre băiat. Noi, ceilalți, o să mergem la cumpărături. În felul ăsta te-ajutăm și noi.

– De ce eu? mârâise Michael, izbind cu piciorul în scaun.

De fapt, ar fi vrut s-o lovească pe Mary Poppins, dar n-ar fi îndrăznit să facă una ca asta. Mersul la cumpărături era un fel sărbătoare, fiindcă, de fiecare dată când plăteau,

băcanul le dădea fiecăruia – chiar și lui Mary Poppins – o acadea gustoasă.

– De ce nu? întrebuse Mary Poppins, aruncându-i o privire feroasă. Data trecută a fost Jane. Și cineva trebuie s-o ajute pe doamna Brill.

Știa că n-avea ce spune. Dacă ar fi pomenit cuvântul „acadea“, nu s-ar fi ales decât cu un pufnit scurt. Și chiar și Regele, se gândi, trebuia să șteargă uneori o farfurie, două.

Așa că mai izbi o dată cu piciorul în scaun, uitându-se după Mary Poppins, care o luase pe cărarea din grădină, cu Jane alături, cărând o plasă, și cu gemenii și Annabel îngheșiți în cărucior.

– Nu le lustrui. N-avem timp de asta. Șterge-le doar și pune-le una peste alta, îl sfătui doamna Brill.

Așa că iată-l lângă grămada de farfurii, obligat să facă o faptă bună, deși n-avea niciun chef.

Și după o vreme – lui Michael i se părea că trecuseră ani întregi – se întoarseră cu toții, râzând și țipând și, desigur, mâncându-și acadelele. Jane îi dădu și lui una, caldă de cât o ținuse în mână.

– Băcanul ți-a trimis-o. Special pentru tine. Și a pierdut cineva cutia cu cacao.

– Cineva? o întrebă Mary Poppins, acră. Nu cărai tu plasa? Cine altcineva s-o fi pierdut?

– Poate a căzut undeva prin parc. Mă duc să mă uit, Mary Poppins.

– Nu acum. Gata, faptu-i consumat. Cineva pierde, altcineva găsește. Și-apoi, e ora ceaiului.

Îi luă pe cei mici din cărucior și-i zori pe toți să se ducă sus înaintea ei. În câteva clipe, copiii erau în jurul mesei, așteptând pâine prăjită cu unt și prăjiturile. În afara acadelor, totul era ca de-obicei. Umbrela lui Mary Poppins, cu mâner în formă de papagal,

pălăria, împodobită azi cu un trandafir roz, mănușile și geanta erau așezate toate la locul lor. Copiii stăteau și ei fiecare la locul lui. Iar Mary Poppins își vedea de treburile ei de după-amiază, ca un vârtej dichisit și ordonat.

– O zi ca toate celelalte, își spuse Numărul Șaptesprezece în sinea lui, în timp ce asculta sunetele familiare și simțea mișcările la fel de familiare.

Dar Numărul Șaptesprezece se înșela, pentru că tocmai atunci se auzi soneria, iar doamna Brill dădu buzna în camera de zi cu un plic galben în mână.

– O telegramă! o anunță emoționată pe doamna Banks. Și-o fi rupt piciorul mătușa Flossie sau o fi ceva mai grav. Nu-mi plac telegramele.

Doamna Banks luă plicul cu o mână tremurândă. Nici ei nu-i plăceau telegramele. Avea senzația că aduc numai vești proaste.

Răsuci scrisoarea în mână de câteva ori.